RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 73.529 van 7 mei 1998
in de zaak A. 55.451/VII-16.020.

In zake : de n.v. ALESA,
die woonplaats kiest bij
Advocaten L. VAN HOUT en X. LEURQUIN,
kantoor houdende te BERCHEM,
Cogels Osylei 40

tegen :

1. de Vlaamse Milieumaatschappij,
2. het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,

die woonplaats kiezen bij
Advocaat M. BALLON,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Justitiestraat 77.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de n.v. ALESA op 28 december 1993 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van "het besluit van 25 mei 1993 van de Vlaamse Milieumaatschappij betreffende het ongegrond verklaren van het bezwaarschrift van de verzoekende partij en het behouden van het aantal vervuilingseenheden op 8.721,46 VE en het bedrag van de heffing op 5.232.876 fr.";

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur-afdelingshoofd P. DE WOLF;

Gelet op de beschikking van 24 oktober 1997 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 29 december 1997 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 12 februari 1998;

Gehoord het verslag van Staatsraad R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat P. DE MAEYER die, loco Advocaten L. VAN HOUT en X. LEURQUIN verschijnt voor de verzoekende partij, en van Advocaat M. BALLON, die verschijnt voor de verwerende partijen;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd P. DE WOLF;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de verwerende partijen in hun laatste memorie de onbevoegdheid van de Raad van State opwerpen; dat de verzoekende partij zich naar de wijsheid van de Raad van State gedraagt, maar vraagt de kosten ten laste van de verwerende partijen te leggen, omdat in de aangevochten akte laatstvermelde partijen hen hebben "aangespoord" de Raad te vatten;

2.1. Overwegende dat artikel 25, § 1, van de wet van 26 maart 1971, luidt als volgt :

> "Artikel 25, § 1 : De geschillen tussen een water-zuiveringsmaatschappij en een instelling of onder-neming over geldsommen die hetzij wegens intekening op het maatschappelijk kapitaal of op een latere kapitaalverhoging, hetzij als bijdragen of als

verzuimsrente verschuldigd zijn, behoren tot de bevoegdheid van de burgerlijke rechtbanken";

2.2. Overwegende dat dit artikel nog steeds deel uitmaakt van de wet van 26 maart 1971; dat er voor het Vlaamse Gewest echter van "afgeweken" wordt; dat eensdeels bij artikel 58 van het decreet van 12 december 1990 betreffende het bestuurlijk beleid "in afwijking van de artikelen 8 tot en met 32" van de wet van 26 maart 1971 voor het Vlaamse Gewest de Vlaamse Milieumaatschappij wordt opgericht, die de "waterzuiveringsmaatschappij" waarvan sprake in het overgeschreven artikel 25, § 1, is komen vervangen; dat anderdeels bij artikel 69 van het decreet van 21 december 1990 houdende begrotingstechnische bepalingen alsmede bepalingen tot begeleiding van de begroting 1991 "in afwijking van de artikelen 8 tot en met 32" van de wet van 26 maart 1971, een "heffing op de waterverontreiniging" wordt ingevoerd, die de "intekeningen" en de "bijdragen" waarvan sprake in het overgeschreven artikel 25, § 1, is komen vervangen;

2.3. Overwegende dat gesteld dat het Vlaamse Gewest bevoegd was om ook van artikel 25, § 1, "af te wijken" in zoverre aldaar de rechterlijke macht bevoegd wordt verklaard, vastgesteld moet worden dat het dat ten tijde van het instellen van voorliggende vordering niet heeft gedaan;

2.4. Overwegende dat de bevoegdheidsregeling van artikel 25, § 1, overdraagbaar is op de geschillen omtrent de milieuheffingen die de "intekeningen" en de "bijdragen" waarvan sprake in artikel 25, § 1, zijn komen vervangen; dat, immers, ten aanzien van de vervuilende bedrijven de fundamentele wijziging bestaat in "het niet meer beperkt houden van de bijdrage- of heffingsplicht tot uitsluitend de ondernemingen die in openbare riool loosden" (Gedr. St., Vl. Raad, 424

(1990-1991) - nr. 7, 5, commissieverslag); dat een wijziging van die aard niet ook maar een vermoeden wekt dat de Raad van State de plaats van de burgerlijke rechter zou hebben ingenomen; dat daarbij nog twee zaken bedacht moeten worden : ten eerste, bij de invoering van artikel 25, § 1, lijkt de wetgever niet eens gedacht te hebben aan de mogelijkheid dat de Raad van State bevoegd zou zijn, de bedoeling blijkt geweest te zijn "de burgerlijke rechtbanken bevoegd te maken en de bevoegdheid van de handelsrechtbanken voor sommige gevallen te vermijden" (Gedr. St., Senaat, 1966-1967, nr. 321, 30, commissieverslag); ten tweede, de algemene strekking van de wetgeving is dat voor geschillen over individuele fiscale beslissingen de rechterlijke macht en niet de Raad van State bevoegd is gemaakt; dat de exceptie gegrond is;

3. Overwegende dat verzoekster er terecht op wijst dat de eerste verwerende partij de Raad van State als één der instanties waarbij tegen het bestreden besluit in rechte kan worden opgetreden, heeft aangeduid; dat het dan ook gepast voorkomt de kosten ten laste van deze partij te leggen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

<u>Artikel 2</u>.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van de eerste verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zeven mei 1900 achtennegentig, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	D. VERBIEST,	staatsraad,
	R. STEVENS,	staatsraad,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

V. WAUTERS. **M.-R. BRACKE.**